

Kjøbenhavnsposten.

15de Aarg.

Tirsdagen d. 5. October 1841.

Nr. 273.

Kjøbenhavn den 5te October 1841.

— I vores Betragninger over den nye Landcommunalanordning have vi ytret den Formening, at dette Actstykke vilde blive modtaget med Glæde og benyttes med Kraft, især i Jylland. Vi troe ikke at burde tilbageholde et Bidrag til Bestyrkelse for denne vor Forudsigelse. Fra en — med de sydiske Forholde velbekjendt — Mand i Viborg Amt have vi nemlig modtaget følgende Skrivelse:

„Da jeg er overbevist om, at det vil interessere at erfare, hvilken Modtagelse den nye Landcommunalanordning møder omkring i Landet, tor jeg vel udbede mig en Plads i „Kjøbenhavnsposten“ for disse Linier. For nogle Dage siden var en Deel af Omegnens Landmænd tilfældigvis kommet sammen hos mig. En onskede at blive bekjendt med den nye Communalanordnings Indhold. Da Flere tiltraadte dette Ønske, holdt jeg omtrent følgende Foredrag:

Saavidt jeg har funnet erfare, var der Intet af de Lovudkast, som Regeringen forelagde de sidst forsamlede Stænder, der i nogen synderlig Grad tiltalte os Ifke-Jurister, undtagen Udkastet til en Anordning angaaende Communalvesenet paa Landet. De øvrige Udkast besørte iskin saadanne Forholde, der især have Interesse for den, der dagligen sysler med juridiske Gjenstande. Ene dette Udkast vidnede om, at Regeringen for Dieblislet var belænkt paa at tildele Statens Borgere noget mere Selvstændighed. Derfor glemte den kgl. Commissarius heller ikke at omtale just dette Udkast — og just dette alene! — som Beviis for, at Danmarks nye Konge delte vor Tids Streben efter en større Frihed i de statsborgerlige Forholde, og at han altsaa endnu i den Henseende nærede det samme Sind som da han 1814 stræbte at fremkalde og befæste den Forfaining, der nu udgør Normændenes bedste Skat. Og dog gjorde Regeringen ved dette Lovudkast ikke andet end at asbetale en Gjeld, hvori den, i det mindste efter min Mening, stod til alle Landboere. Thi — kan jeg vel spørge med god Grund — havde ikke ogsaa vi Krav paa at face en Finger med ind i vores egne kommunale Anliggenders Gang? Hvorfor skulle vi længere staae tilbage for Kjøbstadbeboerne? Og har ikke Frederik den 5lette allerede forelagt vor første Stænderforsamling en Anordning, hvorved der overloddes Kjøbstæders Borgere en Smule Raadighed i deres Sager? og — hvo har nogensinde derfor påstaaret

at hans personlige Regentansuelser vare en Frugt af Nutidens politiske Overbevisning? Hånt Udkast om Communalforholdene paa Landet er nu blevet til Lov. — (Herpaa udvikles Hovedmomenterne i Anordningen, som vi her forbogaae). — I Sandhed! vor Tilstand er saaledes, at en slig Omgsørelse af vores kommunale Forholde var den yderste Nødvendighed. Vel have vi Fattigcommissioner; men hvorledes ere de blevne til? De have suppleret sig selv siden — 1803! Vore Skolecommissioner udnevnes af Amtsfoledirectionen eller med andre Ord af kongelige Embedsmænd, der ved Siden af deres Collegaer i Amtsfattigdirectionen hidtil have været vores Formyndere i vores vigtigste kommunale Anliggender. I det Par Commissioner, vi have her hjemme, giver Præsten Tonen an. I Directionen i Viborg har Amtmanden naturligvis — eller til sine Tider vel ogsaa en høirsret Provst — det første Ord. Hvo af os har nogensinde seet et Regnskab over de Penge, som man har været saa god at afskrive os til Anvendelse paa vores kommunale Anliggender? Om Amtrepartitionsfondet hørte Ingen Noget; vi mindedes det kun, saa ofte Skattekogen frævede os for vores respective 4 Mark — det skulle da være, at Een og Anden i sit stille Sind var falden paa, at der af Amtrepartitionsfondet udredes saadanne Udgifter, som baade efter det naturlige Forhold og andre Landes Stil og Brug burde udredes af Statsafgifterne, og at vi saaledes ere endnu haardere bestattede end saa mange af dem, der gjøre Alt for at holde gode Miner med de For-nemme ved Kongens Hof, ville indbilde os. Vi have vel Alle betalt en god Skilling i Bode for forsømt Virke arbeide og det os forbudne Brændevinsbrænden, men hvortil Amtsfattigfæsserne og Politifæsserne anvendes — det vidste til Dato kun vor gode Vorighed. Dog nu Skolecererhjelpefæsserne? Hvor Mange have virkelig turtet gjøre sin Ged paa deres Tilværelse? Dog — vi ville haabe, at der kommer saadanne kraftfulde Mænd ind i vojt Sogneraad og Amtsgaard, at de ville gjøre os bekjendt med Tingenes sande Tilstand, og at de ikke ville frygte en Smule Ulejlighed for at gavne deres paa saa mange Maader nedtryksede Medborgere. Jeg for min Part er overbevist om, at de af os selv udkaarne Mænd ville gjøre Alt for at virke til vojt Bedste, og jeg er tilhørlig til at troe, at de i det mindste om nogen Tid ville vide at holde de Embedsmænd, med hvilke de komme i Berørelse, i det behørige Trædt. Dog, hvor mange For-

bedringer ere der ikke at gjøre? Vort Bevæsen er i en summerlig Forfatning. Vi vide Alle, at een af vor Egns Hovedveie er Veien til Viborg, der tillige er Vandevei til Skanderborg; men vi vide ogsaa, at Enhver, der vil passere denne Bei, maa igjennem Allingaa ved Allingmølle^{*)}. Om Sommeren kan man ved lavt Vandet slippe nogenlunde derover; men, om Winteren, naar Kanterne af Aaen ere tilfrosne og Strommen aaben, hvor Mange af os have da ikke maattet foretage det. Voreskyke at kørre over denne Aa, uden at vide sit og Sines Liv sikker? Og dog er jo denne Bei ikke blot Landevei og Mollevei, men endog Sognevei for en Præst! Vel er der dem, som have yttret, at vi ikke faae en Bro over Allingaa, for Kongen engang passerer den ved Hoivande, saaledes som det stede ifor et Sted i Nærheden af Viborg, hvor Vandet, fordi Møllerne just havde løstet sine Stigbord, gif op i Kongens Bogn og saaledes blev Aarsag til hurtig Opsætning af en nogenlunde passabel Bro; men jeg for min Part vil heller ikke til Sognevei for en Præst! Vel er der dem, som have yttret, at vi ikke faae en Bro over Allingaa, for Kongen engang passerer den ved Hoivande, saaledes som det stede ifor et Sted i Nærheden af Viborg, hvor Vandet, fordi Møllerne just havde løstet sine Stigbord, gif op i Kongens Bogn og saaledes blev Aarsag til hurtig Opsætning af en nogenlunde passabel Bro; men jeg for min Part vil heller ikke til Sognevei for en Præst!

For at tage et andet Eksempel — vi tjende jo Alle vor lange Bei til Aarhus, naar vi ikke ville komme med Heste og Vogne tværs igjennem Gudenaen ved Svostrup. For 5 eller 6 Aar siden fik imidlertid en ved Aaen boende Mand Privilegium paa Krohold, naar han derhos ansatte en Færge til Afbenyttesse for dem, der ville over Aaen. Kroen kom snart i Gang — om til Gavn vil jeg lade være usagt, men har Nogen hidtil mørket Færgen? Forst heed det, at det ikke funde hjelpe at begynde paa den nye Færge, saalænge Bei'en igjennem Bakkerne ved Gjern var ufrimelig. Den fik Justitsraad Blichfeldt gjort i Stand, men siden hørte vi aldrig Tale om Færgen! Eller staar det anderledes til med vore øvrige Anliggender? Mon vor Thinghuus vilde være blevet flyttet? eller mon der ikke vilde være blevet lagt en bedre Plan og anvendt en større Deconomi ved Opsætningen af vort nye Arrest- og Thinghuus? — hvis vi allerede nu havde haft et Amtsraad. Gaaer det nu saaledes i Lysgaard og Hids Herredes, hvor dog Alting skal — saaledes som vor Herredesfoged, Kongens Deputerede, lod sig forlybe med, i Stændersalen — være herligt og fortæfligt, hvorledes maa det da ikke staae til andre Steder? Men lad Sogneraadene og Amtsraadene være vort Haab: de ville vel vide sig som gode Huusholdere, saa sandt som de ikke selv gaae frie for Afsigter; de ville vel vide at halsbræffende Veje og upassable Vandblok ere til første Skade for deres egne Egnes Beboere; de ville vel ikke töve med at sætte sig i Virksomhed, indtil der tilfælder dem Spørlser for deres Ulejlighed; de ville vel hjelpe

^{*)} Allingaa er eet af Gudenaens første Tilstot og Allingmølle er beliggende tæt ved dens Udsob i Gudenaen.

os til en bedre Politiorben, thi de ville vel ikke lade Sneekastningen vente, indtil en fornem Person, eller dog en fornem Mands Slægtning, passerer Bei'en; de ville vel ikke lade smuglende Bisækræmmere freife omkring lige til Kjøbstædernes Porte; de ville vel ikke lade os tidlig og sildig være anholdte af landstrygende Tiggere; og endelig — de ville vide med Selvstændighed at gjøre deres Meninger gjældende mod Embedsmændene, saa sandt som vi dagligen lære mere og mere at indsee, at Embedsmændene ere vore Tjenere og vi ikke deres". — Man kan maa ikke dadle vore conservative og servile Blade, fordi de udtyde de Begivenheder, som finde Sted i andre Lande til Fordeel for de Grundstætninger, til hvis Forvarere de have opkastet sig, i det mindste neppe forsaavidt man vil antage, at deres Raisonement stemmer med deres Overbevisning; men man kan med Rette føre Anske over Regeringen fordi den har gjort og gjor hele den udenlandiske Politik til et Monopol for Journalister, hvis eneste Keil Ensidighed ikke er. Man kan dersor maa ikke saameget dadle „Dagen“, fordi den bestandig, næsten i hvert Nummer, bærer Spor af en i højeste Grad overfladisk Indsigts i de politiske Forhold og af en magelos Ensidighed i Besættelsen af de stedfundne Begivenheder; men man kan med desto større Ret fordre Ophævelsen af Pl. 2den Oct. 1810, en Paastand, hvor vi have den overvejende Pluralitet i begge de egenlige danske Standerforsamlinger paa vor Side. Ja vi ansee endog Ophævelsen af dette Forbud mod Meddelelsen af udenlandiske Esterretninger i andre end privilegerede Blade for saa vigtig, at vi ikke funde tillægge en Forandring — naturligvis til det Bedre — i vor Trykkesfrihedslovgivning nogen sand Be tydning, hvis den ikke omfattede denne Bestemmelse. Vi vide vel, at man foregiver Frygt for en eensidig Fremstilling af Udsandets Forholde, og vi ville ikke negte, at mange Forholde maa ikke for vor Betragtning kunne vise sig paa en Maade, som funde forekomme Andre eensidig; men hvad der er ganske vist, det er, at den nuværende Fremstilling af udenlandiske Forholde, nemlig vore privilegerede Blades, er i højeste Grad eensidig; og, naar man vil indrømme, at Journalistiken, eller Fremstillingen af Tiden, nødvendig maa indbefatte en Oppositionspresse i sig, saa maa man ogsaa være consequent, og ikke undrage en vigtig Del af Tidens Begivenhederne, nemlig den hele øvrige Verdens, fra dennes Behandling. Til saadanne Betragtninger kan vel ethvert Nummer af vore conservative Blade, navnlig af „Dagen“, for ikke at tale om den saakaldte „Folkeavis“, give Anledning; den nærmeste Anledning til ovenstaende. Bemærkninger er imidlertid Gaarsnummeret af „Dagen“, hvor dette Organ paa sin sædvanlige Maade i sit saakaldte Overblik leverer Betragtninger over Frankrigs Tilstand. „Regeringen, figer den, bestræber sig for at undertrykke Pressen, og upaatvivleligen har denne ogsaa den

hørste Skyld i den nærværende Tilstand. Septemberlovene blive indstærpede i deres hele Strenghed og nye Indstrækninger i Petitionsretten ere paabudne, hvilket naturligvis forbitter Oppositionspressen i højeste Grad, men formodentlig bliver man ikke staaende herved, da Juryen frihjender de beslaglagte Journaler, men seer sig nødsaget til nye Indstrækninger i Frankrigs forroste Pressefrihed, der for Tiden bærer saa bittere Frugter". Vi vide ikke, hvorfor „Dagen“ falder Frankrigs Pressefrihed „forroste"; vi for vort Bedkommende ville hverken rose eller forrose den; vi ansee meget mere Septemberlovene for en Plet paa den Tidsepoke, hvori de ere givne; det Eneste vi engang have indladt os paa at vide, er, at Frankrigs Trykkesfrihed trods disse Love, som vistnok ikke i nogen Henseende fortjene Noes, er større end den hos os herstende, som man netop dengang i en Adresse til Kongen kaldte, om ikke „magelos“, saa dog større end i de fleste andre Lande. Forresten er det kun for den allerlest overfladiske Betragtning, at Pressefriheden kan vise sig som en Aarsag til de nu i Frankrig stedfindende Uroligheder. Uden at tale om, at ingen Journal har opfordret til Attentater paa den fgl. Familie, hvilket naturligvis Lovene baade funne og skulle forbyde, at ehheller ingen har opfordret til Oprør, om ikke af anden, saa ganske af den samme Grund; uden at tale om, at Regeringen har en Mængde Journaler til sin Tjeneste, af hvilke flere redigeres med megen Dygtighed og hvis Credit ikke, saaledes som vore Regeringsblade, værtes ved Censuren, paa Grund af den Mistillid, dette Institut med Rette lader under, saa ere der ogsaa flere Aarsager til Frankrigs nuværende Tilstand. Da det franske Folk i Juli 1830 reiste sig for at afsætte et Aag, der var det forhadte, saa var det vistnok ingenlunde Alles Mening, at denne Revolution skulle faae det Udsald, den fik; der vare ikke saa Faar, som betvivlede og endnu betvivle, at de i Paris værende Deputerede i Sandhed repræsenterede Nationen, da de overdroge Hertugen af Orleans den ledige Throne. Disse ventede og vente vel endnu paa en Leilighed til at sætte deres Anfælser igjennem; dem kan Journalerne neppe siges at have ophidset til at modståtte sig Regeringens Foranstaltninger. Men der er en anden overvejende Omstændighed, som ingenlunde bør tabes af Sigte. Den franske Arbejdssklasse, overhovedet hele den store, fattige, om end ikke trængende Del af Nationen, er forud for den samme Classe i de øvrige Lande, selv i England. Der er hos den vaagnet en Erfjendelse af, at den ingenlunde indtager den Plads, der er den onskelige; denne Erfjendelse er maa ikke ganske klar, men den er dog tilstede; det er den Fattiges Kamp med den Rig, der saalænge har negtet ham de Rettigheder, der tilkomme ham som Menneske, fordi han ikke har Ejendom. Det er denne Kamp, der ulmer i Frankrig, og den vil senere eller tidligere komme til at gjentage sig overalt, især og først i de Lande, hvor en udvidet Fabrikdrift samler og frem-

kalber en talrig Classe af de saakaldte Proletairer, der ikke have andet af deres Arbeide end Livets nødtorftige Dphold, medens de med en let forklaarlig Misundelse ses de større Frugter af deres og Andres Anstrengelser bortslæede i Lurus og Doerdaadighed. Det er af denne hemmeligt blussende Isd at man undertiden seer Gnister fremspringe ved særegne Anledninger, om end disse ikke synes at staae i nogen direkte Forbindelse med den Fattiges Stilling, saaledes som f. Ex. Censussagen. Denne Erfjendelse, som ligger til Grund for en Fourriers, en Owens o. s.s Systemer, er vidt udbredt, og det er ingenlunde Journalerne, som have frembragt den; hvis den skal udvikle sig fredelig uden blodige Omvæltninger, saa maa dette netop ske gennem stedse friere Statsformer især ved en udvidet Valgfrihed og en stedse større Pressefrihed. At et Blad som „Dagen“ ikke vilde raade til slige Midlers Anvendelse, men derimod til trængende og underkuende Forholdsregler, indsee vi vel; men „Dagen“ afgiver netop ogsaa i sin Vornerhed en Typus for den Presse, der i Stedet for at bidrage til, at et Folk og dets Regering kommer til Erfjendelse af hvad der er begge Dels fornodent, vil ignorende Tingenes sande Tilstand og misfjende Tibens uafviselige Forandringer, saalænge indtil en forenende Eftergiven er for sildig.

— Idag endtes den i Fredags paabegyndte skriftlige Deel af examen arium. Til denne Examens harde tal 153 Personer meldt sig, hvoraf igjen 2 vare afmeldte. Af de øvrige 151 vare 17 dimitterede fra Borgerdybskolen her i Staden, 16 fra Borgerdybskolen paa Christianshavn, 8 fra Aarhus Skole, 7 fra Metropolitaneskolen, fra Roskilde, fra Odense og fra Næstveds Skoler, 6 fra v. Westens Skole og fra Kolding Skole, 5 fra Frederiksborgh Skole, 4 fra Aalborg, fra Ribe og fra Bessentab Skoler, 3 fra Horsens Skole, 2 fra Ronne, fra Nykøbing og fra Fredericia Skoler og 1 fra Vordingborg Skole. Fra Landets offentlige og private lærde Skoler vare saaledes ialt 108 dimitterede, hvormod de øvrige 43 ere privat dimitterede.

— I flere ydste Aviser hedder det: „Kolding ejer en sand Patriot i hr. J. P. Wissing; thi af et Inserat i Veile Avis erfarer man, at denne Hædersmand har gjort følgende Ophidser for Byen: Han har til Kirken skænket en Klokk, der kostede 820 Rbd.; et Klæde til Alteret med Guldfrynster og Broderi til 304 Rbd. og et Dito til Prædikestolen til 229 Rbd. Endvidere har han ladel en Stemmehæder satte til Orgelst., som kostede ham 220 Rbd.; Altertavlen har han ladel opmale og forgyldte med en Bekostning af 110 Rbd., samt skænket en Tavle til Kirken, paa hvilken Navnene af de Mænd, der have været Sognepræster i Kolding siden Reformationen, findes opforte. Fremdeles har han givet 100 Rbd. til en Spritst.; skænket Byen 3 Havepladser ved Landeveien udensor Sonderport, paa de Bettin-geller, at de skulle overlades til Brug for 3 flittige og usormuende Borgere, som ingen Jord selv have, samt dessoruden givet Adskilligt til Raadstuen, Borgerstolen og Garnisonens Bagstue, saa og 100 Rbd. til et forbedret Vandingssted for Garnisonens Heste. Til Raadstuenes Dyboggelse 1839 gjorde Byen et Laan af 3,500 Rbd. r. S., og udstede derpaa Pant-Obligation. 1840 indfrie Wissing denne, paa den Maade, at

Kømmerklassen deraf skal svare aarligt i 26 Aar 6 pCt. Renter, efter hvilken Tid Capitalen derved er betalt. Skulde Hr. Wissing ved Doden afgaae forinden disse 26 Aar ere udløbne, da skulle Renterne af bemeldte Capital i de tilbageværende Aar anvendes til Lettelse i Skatterne for uformuende Borgere".

— „Augsb. All. Zeit.“ indeholder en Skrivelse fra Rom af 20de f. M. hvori det hedder: Igaar forsamlede de høværende Konstnere og Konstvenner sig til et festligt Gilde, der var foranstaltet til Ere for den endelig tilbagekomne Mester Thorvaldsen. Forsamlingen hørte til de mest muntre og harmoniske i sin Art. Tilfældigvis var Salen smykket med Stukaturarbeider efter den feirede Konstners bekjendteste Værker. Ved Aflöringen af et Transparent, som den duelige Maler Kahl ved sine Venner og Bekjendtes Hjælp hurtig havde fremtrylt, lod en tydlig Tegnsang, hvilc Forsatter, Dr. G. Schulz fra Dresden, senere også udbragte en poetisk Toast for Thorvaldsen. Bordstabet bestod af Personer af næsten alle civiliserede europæiske Folkeslag; men af de frøste Konstnere som opholde sig i Rom, deltog dog ingen i Festen.

— I Ugen fra den 25de Sept. til den 2den October ere heri Staden Copulerede: 14 Par; Født 70 (37 Dreng og 33 Piger), Døde: 53 (16 Mænd, 14 Dvinder, 17 Dreng og 6 Piger). Alttsaa ere 17 flere født end døde. De angivne Døds-aarsager ere Alderdom 1, Betændelsesseber 3, Blodgang 1, Blodstyrning 1, Bryskrampe 1, Bryssyge 5, Cachexi 1, Drik 2, Dødfødt 1, Feber 3, Forhærdelse 1, Guulstot 1, Indvortes Svaghed 4, Kighoste 1, Kirtelsvaghed 1, Kræmpe 11, Nervefeber 1, Nervesyge 1, Nosenseber 1, Slagfod 1, Svindsot 5, Battersot 4, Uangivne Sygdomme 2.

Miscellanea. — Prisen for den sjænneste og hæstemodigste Handling, noget Menneske i nyere Tid har udført, tilkommer vel en Nordamerikaner ved Navn Thomas Fuller. Han var som Styrmand ombord paa Dampskibet „Erie“, der i Sommer paa en af de store canadiske Indsøer geraadede i Brand og blev fortæret af Luerne, hvorfed over 200 Mennesker omkom. Ved Oldens Udbud ilede Fuller til Moret for at styre Skibet til den omrent fire Mile fierne Kyst, som det eneste mulige Redningsmiddel, og han veeg ikke fra denne sin Post medens de hurtig udbredte Luer snart omspandte ham fra alle Sider, men holdt Moret i sine Hænder indtil Olden fortærede dem. — I Frankrig gjor Industrien mærkelige Fremstridt ved Anvendelsen af Dampkraft. Ifølge den i dette Aar af Ministeren for de offentlige Arbeider aflagte Beretning vare 5,100 Dampapparater fordelt i 3,257 Anstalter af 159 forskellige Arter, hvilke, for største Delen forstådigede i Frankrig, beregnedes til 35,779 Hestes Kraft, men i Virkeligheden opnæde 700,000 Menneskers Arbeide. Dampmaskinerne paa Landets 7 Jernbaner med 88 Locomotiver vare iberegnete højt Antal, men derimod ikke Frankrigs 225 Dampskibe, som i det sidste Aar have beført 551,617 Rejsende og 60,970 Tons Kjøbmændsvarer.

Neditionscontoret, paa Hjørnet af Montergaden og Springgaden Nr. 40, 1ste Sal, er i Regelen aabent fra Kl. 10 til 12.

Før dette Blad tegner man sig paa Hjørnet af Montergaden og Springgaden Nr. 40, 1ste Sal, eller Hjørnet af Adel- og Gothersgade Nr. 8 i Stuen, og i Provindserne hos Bladets Agenier, de fæste Steder paa det nærmeste Postkontoir. Abonnementsprisen er kvartaliter i Kjøbenhavn 2 Rbd. 48 kr., og overalt i Provindserne 3 Rbd., i hvilket Belob alle Udgåster ved Forsendelsen og Distributionen ere indbesatte.

Trykt med Hurtigpresse i det Brønneløse Bogtryksseri.

Avertissementer. — Literatur: Hos C. A. Reigel faaes følgende medicinste og chirurgiske Forlags- og Commissions-Skrifter:

Ahrensen, A. B., Dr. Dissertatio de methodo endermatica. Smaj. 1836. 1 Rbd.

Bendz, G. C. B., Dr. Tractat, de connexu inter nervum vagum & accessorium Willisii. acced. tabulæ tres lith. 4maj. 1836. 1 Rbd.

Blandede Bekjendtgørelser: En ung dannet Pige fra Provinserne, onstet sig til Vinteren i Huset hos en Familie paa en Herregård for at udvide sine Kunstudaber i Husholdningen, og for at see og lære al kjende fremmede Stikke, hun har i flere Aar gaet sin Møder tilhaande i en ikke ubetydelig Husholdning, og er altsaa langt fra aldeles ukundig heri, og heller ikke Nødvendighed byder at hun forlader sit Hjem, men kun Lyst til at see sig om blandt Fremmede; med Hensyn paa hon gjor hun desaarsag heller ingen Fordring, hun onstet hun at træffe en venstabelig og god Omgang, hvortil hun vist vil gjøre sig værdig. Og skulde det muligt forlanges, da ville man vist i det mindste saalænge til Familien erfarede hvad Nutte hun kunde yde den, være villig til at betale lidet til om Maanedene. Billetter bedes aflagte i Lobet af 8 Dage, i Gothersgaden Nr. 333 2den Sal.

Antike Meubler, indlagte med Perlemor, Metal, eller forskellige Couleurer Træ eller Been, saavel som Sager, udstaarde i Been eller Træ, gammeldags Tasseluhre med Messing-Zirater, chinesiske Sager og Porcellains Basler og Figurer, lebne Glass-pokaler og gamle antike Vaaben høbes til hoi Priis, naar vedkommende Eiere opgive Adresse i Billet mst. „Antiker“ aflagt eller tilsendt i Abelgaden Nr. 8 i Stuen.

Kjøbenhavns Bors-Cours den 5te October 1841.
Hamburg 2 M. — à vista 1834. London 2 M. — Species 200. Species solgtes til 12 M. — St. Bank-Discounto 4 pCt. Norske Speciesedler pr. 100 Specier — à — Rbd. i Sedl. Svenske Sedler pr. Rd. Rigsgjeld — à — Rbd. Tegn. 4 pCt. Kongelige Obligationer (uden Rente) 99% à 100 Rbd. Sedl. Nationalbankens Obligationer (af Laanet 4de Februar 1820) — à — Rbd. rede Sølv. 4 pCt. uopsigelige Rigsbankobligationer 104½ à 105 Rbd r. S. 4 pCt. norsk Laan ved Hambro & Son af 1828 101 à 101½ i rede Sølv. 4 pCt. nye norske Obligationer af 1834 101 à 101½ i Banco. 4 pCt. Ditto Ditto 101 à 101½ i rede Sølv. 4 pCt. uopsigelige norske Statsobligationer — à — i Banco. 3 pCt. nye danske Obligationer 76½ à 76½ Rd. Sterl. 4 pCt. svenske Hypothekasse Obligationer — à — i Banco. 4 pCt. svenske Hypothekasse Obligationer af 1839 96½ à — i Banco. Asiatiske Actier — à — i Sedler. Bank Actier 107 à — Rbd. Sedler. Salgser. Bechgaard & Aggersborg, Berelmæglere.

Ansvarende Redacteur: S. Hansen. — Udgiver: A. P. Linje.

Redactionssecretair: J. P. Grøne.

Færdig fra Trykkeriet Tirsdag Eftermiddag Kl. 10.